IN MEMORIAM DR. W.M. WAGNER
1926 - 1991

Op 29 augustus 1991 overleed, na een meer dan twee jaar durende periode van hoop en vrees, mijn vriend Wim Wagner. Terugblikkend op de tijd dat wij elkaar hebben gekend, realiseer ik mij met schrik en verbazing dat het slechts zeven, acht jaren zijn geweest. Verbazing omdat je je bewust wordt, dat het in vrij korte tijd een hechte vriendschap is geworden.

Onze eerste ontmoeting was op een zaterdagmorgen op het Zeemuseum (in die tijd nog Zeebiologisch Museum) te Scheveningen. Wagner kwam langs met zijn kleine schelpjes uit de Middellandse Zee en, hoewel zijn kennis toen nog bescheiden was, viel direct op dat hij zijn zaken goed had verzorgd; de meeste soorten waren reeds uitgesplitst en het was prachtig materiaal. Zo werd het een plezier om hem op weg te helpen en zelf leerde ik ook vele zeer kleine soorten kennen. Door zijn herhaalde bezoeken leerde ik hem beter kennen en vanzelf groeide de vriendschap. Zonder te vervallen in een soort hagiografie is Wim te omschrijven met de volgende trefwoorden: hartelijk, gul, gevoel voor humor, druk, gesteld op sociale kontakten, zeer intelligent, leergierig, harde werker, een groot organisator, een gelovig mens. Het is niet verwonderlijk dat iemand met dergelijke eigenschappen, naast zijn werk - Wim Wagner had een hoge positie aan het onderzoeklaboratorium van de Shell - nog vele nevenaktiviteiten had, waarvan het oprichten van een collectie van oude wetenschappelijke instrumenten voor de Shell nog zijdelings met zijn werk te maken had. Hij zat in de toporganisatie van de Internationale Bridge Bond, waarin hij de leider was van ieder wereldkampioenschap; hij was voorzitter van de Vereniging van houders van Zeeaquaria (zelf had hij enkele prachtige bakken met de flora en fauna uit de Middellandse Zee en de Bretonse wateren); hij was actief in het kerkelijke leven en een enthousiast lid van de "Frankenslaggroep", bestaande uit Eikenboom, Van der Linden, Menkhorst en Wagner. Een vriendengroep die al jaren eens in de twee maanden bijeenkomt om telkens een ander

genus mariene gastropoden van Europa te bestuderen.

Het is slechts een jaar of vier geleden dat Wim, na 40 jaar bij de Shell te hebben gewerkt, met pensioen ging. Hij hoopte en verwachtte daardoor nog meer tijd te kunnen besteden aan het verenigingsleven en zijn hobby's. Inmiddels was zijn collectie schelpen (Europa, marien) enorm toegenomen en door zijn goedgeefsheid, de mijne eveneens. Door "de bridge" kwam Wim overal: Getares, Mondello op Sicilië, Athene, Montpellier. Op zijn vakanties bezocht hij vele malen het Antibesschiereiland, waar hij ieder stukje kust kende en verkende. Hij ontwikkelde zelf een methode om kleine gastropoden levend te verzamelen en steeds kwam hij terug met rijk gruis. Het was wonderlijk, want hoe vaak horen wij niet: "daar was niets te vinden". Wim had altijd succes. Steeds meer materiaal stroomde toe en het wekte dan ook geen verbazing, dat wij al spoedig op onbeschreven soorten stuitten, waaruit weer de nodige publicaties voortvloeiden. Het was haast vanzelfsprekend, dat er een groot overzicht kwam van alle mariene gastropoden van de kustwateren rond Antibes. In Vita Marina passeerden 232 soorten de revue, waaronder Cingula antipolitana als nieuwe soort, een getuigenis van de rijkdom aan leven langs een stuk kust waar Wim Wagner intens veel van hield.

De combinatie Wagner en Van der Linden bleek ideaal: wij vulden elkaar volmaakt aan. Samen met Eikenboom begonnen wij ruim een jaar geleden met een uitgebreide monografie over een malacologisch onderwerp. De laatste maanden was Wim echter niet meer in staat om er aan te werken. Hij vond dat heel erg, want hij wilde nog zoveel doen. Het ging niet meer, kort voor zijn overlijden, toen ik hem bezocht, gaf hij mij zijn deel van het manuscript om verder te gaan en ik moest hem zeer nadrukkelijk beloven zijn naam als medeauteur te schrappen want: "doden schrijven niet". Wij kunnen hem ook niet gedenken door de nieuwe soort, verwerkt in voornoemd artikel, naar hem te vernoemen, want daar had hij een gruwelijke hekel aan, steeds verwijzend naar het spinnetje dat hitleri is genoemd. Het is ook niet nodig: Wim Wagner zal door zijn grote persoonlijkheid nog lang in de herinnering blijven van de honderden mensen die hem hebben gekend. Zijn leven en werken zijn niet voor niets geweest. Moge dat besef voor zijn vrouw en kinderen mede een troost zijn.

J. van der Linden

INTERNATIONALE SHELL SHOW

Op 25 en 26 januari 1992 van 's morgens 9 tot 12.30 u. en 's middags van 2 tot 6 uur wordt in Vincennes, dichtbij Parijs, een internationale schelpenbeurs gehouden. Het adres is: The Vincennes Town Hall, 53 bis, Rue de Fontenay, 94300 Vincennes. Inlichtingen: Association Française de Conchyliologie, 1, impasse Guéménée, 75004 Paris, of bij Mr. Gilbert Jaux, 3, Rue Saint Honoré, 78000 Versailles.